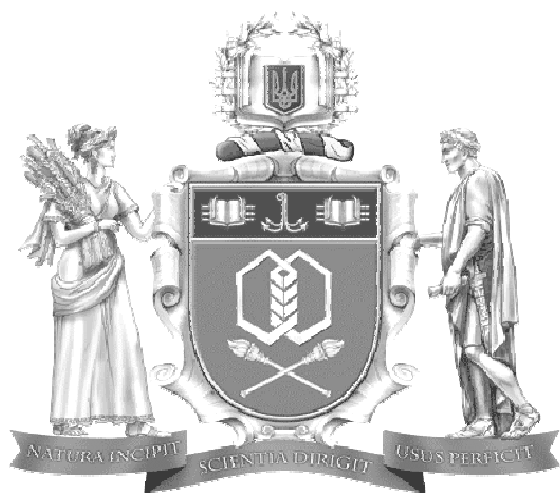

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

46

НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

Матеріали конференції

*Перспективи розвитку
науково-методичного забезпечення навчального
процесу в умовах запровадження нового
Закону України «Про вищу освіту»*

ОДЕСА 2015

Матеріали друкуються відповідно до рішення 46-ї науково-методичної конференції ОНАХТ “Перспективи розвитку науково-методичного забезпечення навчального процесу в умовах запровадження нового Закону України «Про вищу освіту»”, яка проходила 8–10 квітня 2015 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Загорученко М.В., канд. техн. наук, доцент,
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор,
Кананихіна О.М., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Волков В.Е., д-р техн. наук, професор,
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Нарушевич-Васильєва О.В., канд. філол. наук, доцент.

Індивідуальне завдання виконується кожним студентом за окремою темою, і воно включає складання літературного огляду за сучасною проблемою галузі зберігання та переробки зерна, на основі проведеного літературного та патентного пошуку. Захист індивідуального завдання здійснюється у вигляді усної доповіді у супроводі презентації, яка допомагає наочно представити результати наукової роботи. У методичних вказівках наведений порядок роботи над доповіддю та відео-презентацією.

Таким чином, під час самостійної роботи студенти поширюють свої знання зі спеціальності, набувають практичні навички з написання оглядів, рефератів, анотацій, складання наукових доповідей, навчаються представляти результати наукових досліджень та їх захищати.

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙ ВИПУСКНИКА-МЕНЕДЖЕРА

О.Б. Каламан, В.О. Чабаров

Еволюція нової економіки призводить до потреби інституційних перетворень, змін у взаємопов'язаній системі «держава – підприємництво – суспільство» і в ціннісних засадах. Особливу цікавість викликають трансформаційні процеси в галузі освіти, оскільки цей унікальний сектор нової економіки формує носія знань – кваліфікованого потенційно освіченого працівника. Тому виокремлюється парадигма постановки питань щодо виявлення вимог нових складних напрямів економіки до існуючої системи освіти професійного керівника.

Практика сьогодення ставить освіту у складні рамки: з одного боку, постійне зростання обсягу знань, а з іншого, швидкість їх відновлення, поява нових умінь і навичок, які визначають професійну успішність кожної людини в суспільстві. При цьому необхідність своєчасного вдосконалення завжди постає у відповідь на потреби часу як безперечна умова життєздатності системи сучасної освіти. Особливу актуальність набуває вимушена здатність трансформуватися у відповідності з турбулентними вимогами оточення щодо освітнього змісту менеджменту як системи знань.

Чи дійсно можливо виділити критерії сучасної української освіти в галузі менеджменту? Насамперед, значущість цих обставин, пов'язана з еволюцією нових вимог економіки: зміною структури вітчизняного виробництва; формуванням інформаційно-комунікаційних ринків; розширенням сектору аналітичних, консультаційних та маркетингових послуг; посиленням мотивації працівників до придбання і оновлення знань, навичок, вмінь.

Крім того, глобалізація характеру розвитку сьогоденної економіки України, її наміри щодо вступу в ЄС висувають додаткові кваліфікаційні вимоги до модернізації національної менеджмент-освіти. До цієї групи факторів належать: зростання потреби у творчих, далекоглядних, перспективних, мобільних, адаптованих, унікальних, висококваліфікованих менеджерах, аналітиках,

маркетологах; підвищення вимог до якості освіти; посилення конкуренції на ринку освітніх послуг; розширення можливостей здобуття освіти.

Сьогодні відносини «держава – ринок освітніх послуг – ВНЗ» розвиваються в складних умовах глобалізації. На світовому ринку освітніх послуг переважає неоліберальна концепція, пріоритет якої полягає у гуманістичних і демократичних цінностях. Основні напрями змін, які відбуваються, пов'язані з глобалізацією, конкуренцією і громадським контролем, роллю держави в реформі вищої освіти. Експерти відзначають особливості світового ринку вищої освіти:

- комерціалізація сфери вищої освіти в більшості країн світу;
- наявність національних та регіональних відмінностей щодо форми і темпу ринкових перетворень;
- тенденція приватизації державних установ вищої освіти в країнах Центральної та Східної Європи;
- перетворення ВНЗ на освітню корпорацію.

В Україні створення ринку освітніх послуг та його науково-методичного забезпечення має бути визначено як один із пріоритетних напрямів державної політики щодо розвитку освіти. Для того, щоб наповнити це вагомим змістом, слід розробити державну програму розвитку ринку освітніх послуг. Головні напрями його вдосконалення: розвиток конкуренції, реформування органів регулювання і контролю, зміни в законодавстві. Доцільно включити в середньострокову стратегію розвитку ринку освітніх послуг такі елементи:

- опис поточної ситуації з використанням кількісних і якісних показників;
- опис проблем внутрішнього ринку освітніх послуг;
- опис проблем в контексті конкурентоспроможності країни на міжнародному ринку;
- цілі на рік і предметні області, в яких необхідна модернізація;
- систему індикаторів прогресу;
- систему координації заходів по предметних областях;
- для кожної предметної області – мета модернізації, опис поточної ситуації, план дій, індикатори прогресу;
- механізм щорічного корегування.

Від органів державної влади залежить створення умов для успішної реалізації програми розвитку ринку освітніх послуг. Серед цих умов – формування необхідних стимулів для учасників ринку, створення мотивів, які сприяють залученню інвестицій. Для вирішення подібних завдань потрібна координація різних інструментів економічної політики.

Потрібно визнати, що недоліки властиві українському ринку освітніх послуг у сфері менеджменту більше, ніж переваги. Учасники ринку до переваг української менеджмент-освіти відносять:

- фундаментальне базову освіту;
- мережу спеціалізованих базових шкіл, коледжів у структурі ВНЗ.

Недоліками української менеджмент-освіти можна назвати:

- відсутність довготривалих традицій навчання менеджменту;
- невідповідність навчальних програм міжнародним стандартам;

- брак і недостатню кваліфікацію професорсько-викладацький складу;
- недостатня кількість фахівців, які випускаються;
- низьке середнє якість підготовки студентів;
- невідповідність світовому рівню підготовки фахівців у переважній більшості ВНЗ.

Ситуація, що склалася, свідчить про нездатність учасників ринку менеджмент-освіти – ВНЗ і бізнес-шкіл – забезпечити потребу бізнесу у відповідних фахівцях. Особливо це стосується фахівців, покликаних вирішувати завдання на стику інформаційних технологій із менеджментом, економікою, фінансами, кадрами, готових до роботи в галузях нової економіки. Головними виробниками послуг на ринку менеджмент-освіти в Україні є ВНЗ. По мірі розвитку ринку відбувається зміна системи мотивів і стимулів ВНЗ, виникають нові аспекти в реалізованих ними функціях. Як організація сфери освіти з її соціально-економічною природою ВНЗ виконує економічну і соціальну функцію. Таким чином, інноваційність, швидка реакція на потреби ринку праці, гнучкість - це фактори конкурентоспроможності та життєздатності будь-якого ВНЗ, що займається підготовкою фахівців з менеджмент-освіти.

КЕРІВНИЦТВО САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ

А.Г. Аванесьянц, С.О. Ромашкевич

При реформуванні вищої школи проявляються наступні тенденції:

- а) сучасні умови диктують безперервної освіти, коли від студентів потрібно постійне вдосконалення власних знань;
- б) в умовах інформаційного суспільства потрібно принципову зміну організації освітнього процесу: скорочення аудиторного навантаження, заміна пасивного слухання лекцій зростанням долі самостійної роботи студентів;
- в) центр тяжіння в навчанні переміщується з викладання на навчання як самостійну діяльність студентів в освіті.

Важливо підкреслити, що навчання студента – це не самоосвіта індивіда по власному свавіллю, а систематична, керована викладачем самостійна діяльність студента, яка стає домінантною, особливо в сучасних умовах переходу до багатоступінчастої підготовки фахівців вищої освіти.

У зв'язку з цим пропорційність між аудиторними і самостійними заняттями викликала пильну увагу до проблеми організації самостійної роботи студентів (СРС) в цілому, а не тільки і не стільки в традиційних межах конкретних дисциплін. Стратегічно на перший план виступає початковий рівень самостійності, з яким прийшов абітурієнт в зрівнянні з вимогами до випускника вищої школи.

Залежно від місця і часу проведення самостійної роботи студентів (СРС), характеру керівництва нею з боку викладача і способу контролю за її результатами підрозділяється на наступні види:

SMART-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Т.В. Стрікаленко, О.В. Ляпіна, Н.В. Скубій	115
ДО ПИТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	
Я.В. Машарова	118
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТОВНОГО НАПОВНЕННЯ КУРСУ “УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)” ДЛЯ СТУДЕНТІВ РІЗНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ВНЗ	
А.В. Лупол	119
МОВА – НАСЛІДОК МАТЕРІАЛЬНОЇ І ДУХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОКОЛІНЬ	
Н.В. Конач	120
ПЕРСПЕКТИВИ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ НА ПІДГОТОВЧОМУ ВІДДІЛЕННІ ЦМО ОНАХТ	
Т.Г. Казарян, О.В. Шевчук	121
ПРОБЛЕМАТИКА РОЗШИРЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ	
О.К. Часнкова	122
ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТЕХНОЛОГІЇ ХАРЧУВАННЯ» ЯК ФАКТОР ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	
Н.А. Кушнір	123
КОМПЛЕКС МЕТОДІВ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЗА НАПРЯМОМ «ІНЖЕНЕРНА МЕХАНІКА»	
О.В. Алексашин, А.В. Ульяницький, Г.А. Гончарук	126
ІНТЕНСИФІКАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ЧИТАННІ ЛЕКЦІЙ	
О.В. Алексашин, А.В. Ульяницький, Г.А. Гончарук	127
ФОРМА ТА ЗМІСТ ОПОРНОГО КОНСПЕКТУ ЛЕКЦІЙ	
О.О. Голубьонкова, М.Г. Брайко	129
СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ	
О.О. Голубьонкова	130
ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	
А.Ю. Букарос	131
САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ – НЕВІД’ЄМНИЙ ЕТАП ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРНИХ І НАУКОВИХ КАДРІВ	
Л.Д. Дмитренко, В.Є. Браженко, А.К. Кац	133
СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙ ВИПУСКНИКА-МЕНЕДЖЕРА	
О.Б. Каламан, В.О. Чабаров	134
КЕРІВНИЦТВО САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ	
А.Г. Аванесьянц, С.О. Ромашкевич	136
ВПРОВАДЖЕННЯ «ХМАРНИХ» ТЕХНОЛОГІЙ У ПРАКТИКУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Т.Д. Маркова	138
ОСНОВНІ АСПЕКТИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	
Г.Б. Пчелянська	139
ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ В E-LEARNING	
О.О. Меліх	140
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СКЛАДАННЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ	
О.О. Антіпіна	141
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМП’ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ У ВНЗ	
Н.О. Макосл	142
МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	
О.П. Антонюк	143
РОЛЬ ІМІТАЦІЙНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ	
Н.Й. Басюркіна	144
РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ІННОВАЦІЙНОМУ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Л.В. Гордієнко, Г.Ф. Пшенишнюк, І.В. Солоницька, О.В. Макарова	145